

Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενὴν δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἄπαξ.

Ἐπωμεν πάντες ἔξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἔξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱ Ἱερεῖς· Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

* * *

ΔΕΗΣΕΙΣ ΓΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Οἱ διάκονοι λέγει τὰς ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεήσεις, τοῦ χοροῦ λέγοντος εἰς ἑκάστην τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Εὔξασθε, οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἴνα δὲ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ·

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας·

Αποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης·

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Οἱ ἵερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν διοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννήτορος καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιήσας διὰ τοῦ Ἰ. Εὐαγγελίου σταυρὸν ἐπὶ τοῦ εἰλητοῦ ἀποθέτει αὐτὸ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ ἔξαπλοι τὸ εἰλητόν.

Ο δὲ διάκονος λέγει·

Οσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· μή τις τῶν κατηχουμένων.

* * *

Ἀπὸ δὲ τῆς μεσονηστίμου Τετάρτης παρεμβάλλονται ἐνταῦθα αἱ ΔΕΗΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΦΩΤΙΖΟΜΕΝΩΝ

Ο διάκονος·

Οσοι πρὸς τὸ φωτισμα, προσέλθετε· εὔξασθε, οἱ πρὸς τὸ φωτισμα, τῷ Κυρίῳ.

Ο χορὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Οι πιστοὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἄγιον φωτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ·

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὐσεβείας·

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας·

Αναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὄντος καὶ Πνεύματος·

Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως·

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φωτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Οἱ ἵερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Οτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννήτορι καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰώνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός: Ἄμήν.

‘Ο δὲ διάκονος λέγει·

“Οσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε.

Καί·

“Οσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· μή τις τῶν κατηχουμένων.

ΔΕΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

‘Ο διάκονος:

“Οσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος:

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος: Σοφία.

‘Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

“Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ πάλιν ὁ διάκονος:

“Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος:

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος: Σοφία.

Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ιερόν.

‘Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἴ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός: Ἄμήν.

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ

Ἀντὶ Χερουβικοῦ φάλλεται τὸ ἔξῆς·

Νῦν αἱ δυνάμεις...

Εὐχὴ Χερουβικοῦ οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς ὁ ιερεὺς καὶ ὁ διάκονος λέγουσιν ἐκ γ' χῦμα τὸν ὅμον.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς θυμιᾶς τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ τὴν Πρόθεσιν, τοῦ διακόνου ἴσταμένου ἐκάστοτε κατέναντι αὐτοῦ, καὶ προελθὼν ὀλίγον τῶν βημοθύρων θυμιᾶς τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ τὸν ν' ϕαλμὸν μέχρι τοῦ ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Εἶτα προσκυνοῦσι τρὶς ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ ἀσπάζονται τὸ εἰλητὸν καὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν· προσκυνήσαντες δὲ καὶ αὐθις ἅπαξ καὶ αἰτησάμενοι συγγνώμην παρ' ἀλλήλων καὶ παρὰ τοῦ λαοῦ ἀπέρχονται εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ προσκυνήσαντες ἀσπάζονται τὰ ἄγια Δῶρα κεκαλυμμένα λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς τὸ Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Ο δὲ Ἱερεὺς λαβὼν τὸν ἀέρα ἐπιθέτει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ λαμβάνει ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὰ ἄγια Δῶρα. Καὶ τοῦ χοροῦ διακόπτοντος τὸν ὕμνον μετὰ τὰς λέξεις ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης καὶ σιγῆς βαθείας γενομένης καὶ πάντων καταπεσόντων ἕως ἐδάφους, ὁ Ἱερεὺς μεταφέρει τὰ ἄγια Δῶρα, διοδεύων ἐμπροσθεν τοῦ Τέμπλου, τοῦ διακόνου προπορευομένου μετὰ λαμπάδος καὶ θυμιῶντος, καὶ εἰσάγει αὐτὰ διὰ τῆς Ωραίας Πύλης εἰς τὸ Ιερὸν καὶ ἀποθέτει ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης, αἴρει δὲ τὰ καλύμματα ἀπ' αὐτῶν καὶ καλύπτει αὐτὰ μόνον διὰ τοῦ ἀέρος. Καὶ θυμιᾶς αὐτὰ λέγων τὰ λοιπά τοῦ ν' ϕαλμοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (†1777).

Ἔχος Πα ψ

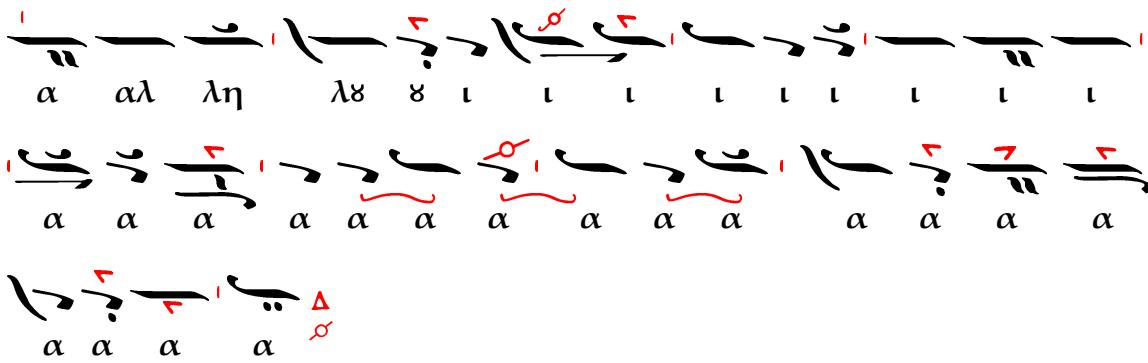
ζ π

N Πα ν ν ν ν ν ν νν αι αι αι αι αι
 αι αι Δν να α μει ει ει ει ει ει εις των
 Κε δ 8 8 8 8 ζα α α νω ω ω ω ω ω ων
 σν ν ν ν ν νν η η η η η η η
 μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

μα ψ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

M

τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

* * *

ΔΕΗΣΕΙΣ - ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ο διάκονος λαβὼν εὐλογίαν παρὰ τοῦ Ἱερέως ἔξερχεται καὶ λέγει·

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον. Όμοιώς καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Τπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἀγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Τπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὅγιαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ο χορός· Παράσχου, Κύριε. Όμοιώς καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἀγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ό ιερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρόντος αὐτοῦ, ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·

Ο λαός·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

* * *

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς κλινόμενος τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Χάριτε καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γεννητοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

* * *

ΓΨΩΣΙΣ - ΚΛΑΣΙΣ - ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ

Ο ιερεὺς ἐπεύχεται καὶ προσκυνεῖ τρίς λέγων καθ' ἑαυτόν· Ο Θεός, Ιλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Εἴτα διάκονος ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν.

Ο δὲ ιερεύς, κεκαλυμμένων ὅντων τῶν θείων Δώρων, εἰσαγαγὼν τὴν χεῖρα ἀπτεται μετ' εὐλαβείας τοῦ ζωοποιοῦ Ἀρτου καὶ ἐκφωνεῖ·

Τὰ προηγιασμένα ἄγια τοῖς ἀγίοις.

Ο χορός· Εἰς ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Καὶ φάλλει τὸ ἐπόμενον κοινωνικόν·

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς δούλος Κύριος. Ἀλληλούϊα.

Είς τὴν Θ.Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων.

Κοινωνικόν. Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ.

Σύντμησις Ἰωάννου Τραπεζούντιου.

Ἡχος οὐκ εἰς ὁ

Πα
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν σα α
α α σθε ε ε λιε ε ε ε ε
ai ai ai ai ai λαι χαι ai αιααι ai ai ai λαι ai
ai ai ai ai και ai ai ai ai ai ai ai ai
ai i i i i i i i δε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και ai
i i i i i i i i και ai
i δε ε τε ε ε ε λιε ε ε ε ε ε και ai
o τι i i i i i Xρι i i i i i στο
o o o γο o o o o o o o o γο o o o
o o o o o o o o o o o o o o o
Nη
o o o o o o o o o o o o o o o
Πα
o o o o o o o v w v v v v v o Kv

v v v v v v v v οι ι ο Κυ v οι ι ι
 ο ος γα α α α α α α α α α α α α α
 α α γα α α α α α α α α α ε ε
 α α α α α α α α α α α ε ε ε ε ε
 ιε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α ιε γα α γα α ιε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα
 Αλ λη λ8 8 8 8 8 8 1 1 1 1 1 1
 1 1 1 1 α α α α α α α α α α α α

Κοινωνικὸν τῆς Προηγιασμένης.

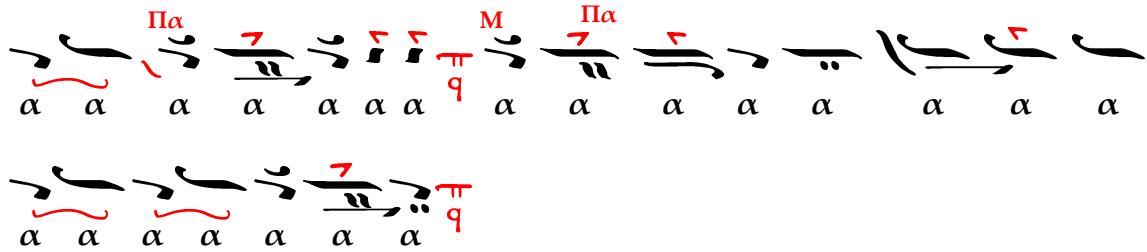
Τὸ παρὸν Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ
 τοῦ ἐν Μουσικοῖς ἀρίστου διδασκάλου Λαμπαδαρίου
 τοῦ καὶ ἐκ τοῦ εὐαγοῦς Βασιλικοῦ κλήρου.

Ἔχος η̄ Κε

δη̄-θη̄

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε η̄ και αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι και αι αι αι

The image shows a single page from a musical manuscript. It consists of ten horizontal staves, each representing a different vocal line or instrument. The notation is based on vertical stems with horizontal strokes indicating pitch and rhythm. Red ink is used throughout to highlight specific notes, measure markers, and lyrics. The lyrics are written in a cursive script and are repeated frequently across the staves. Some letters are written in red, while others are black. Measure numbers like '1', '2', '3', '4', '5', '6', '7', '8', '9', '10', and '11' are placed above the staves to indicate the progression of the piece. The overall layout is dense and organized, typical of a professional musical score.

Κοινωνικὸν τῆς Προηγιασμένης.

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἐξηγηθὲν παρὰ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Κοινωνικὸν τῆς Προηγιασμένης:

Ιωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἐτονίσθη ιθ' Σεπτεμβρίου , βι', ἐξηγήθη μετὰ μικρῶν ἀλλαγῶν κβ' Μαρτίου
, βια', ἀντεγράφη ζ' Ἀπριλίου , βιβ'. I.A.

Μετὰ δὲ τὴν θείαν μετάληψιν εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς τὸν λαὸν λέγων·
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Ο χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἴδομεν·

Ὕχος ἡ πλειστηρία

ον ζω ης ^Δ γεν σα σθε και ι ι δε τε ο τι χρη στος
 ο Κυ ρι ος ^Θ Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 ι α Α
 λλη λ8 ι α α ^Σ ^Δ

Εἰς τό Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ο χορός Ἀμήν.

ΤΗΧΟΣ ΔΙΘΟ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ας σ8 Κυ ρι ε ^Θ ο πως α νυ μνη σωμεντην δο ο
 ξαν σ8 ^Δ ο τι η ξι ωσας η μας ^Δ των α
 γι αν σ8 με τασ χειν μν στη ρι ι ι ι αν ^Θ τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8 ^Θ
 A λλη λ8 ι α A λλη λ8 ι α A λλη
 λ8 ι α α α

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ο διάκονος

Ορθοί μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων,
 ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων,
 ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
 χάριτι.

Ο χορός Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἔσπεραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Οἱ εἱρεὺς τὴν εὐχαριστήριον εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Οτι σὺ εἶ δὲ ἀγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Οἱ εἱρεὺς: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ο χορός: Ἐν ὁνόματι Κυρίου.

Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ δὲ εἱρεὺς ἔξελθὼν τῆς Θραίας Πύλης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ τὴν εὐχὴν ταύτην·

Δέσποτα παντοκράτορ, δὲ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· δὲ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως· δὲ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας, τὰ θεοχάρακτα γράμματα, τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ· παράσχου καὶ ἡμῖν, ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαιρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἀγίαν ἀνάστασιν.

Οτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Τῇ χοροῖς Δι - ο,

Ἐ ι η το ο νο μα Κυ ρι 8 ευ λο γη με
νον α πο τ8 νυν και ε ως τ8 αι ω ω νος (δις)
νον α πο τ8 νυν και ε ως τ8 αι ω ω νος

Τ o o νο μα Κυ ρι 8 ει η εν λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον ^z α πο τ⁸ νυν και ε ως
 τ⁸ αι ω ω νο ο ος Δ

Ο δὲ ιερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ λέγει χαμηλοφώνως τὴν εὐχὴν ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ ἄγια καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ἀναγινώσκονται οἱ ἐπόμενοι φαλμοί·

Ψαλμὸς λγ' (33).

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρδύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκένραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ

πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωῆν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἴδειν ἀγαθάς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ· καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρήσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων· καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν· ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς ρυμδ' (144).

Τψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην

σου διηγήσονται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἔξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτίρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοι σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοὶ πάντας τοὺς κατερράγμένους.

Οἱ ὄφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὔκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾶς πᾶν ζῷον εύδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἔξολοθρεύσει.

Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἶτα δὲ ιερεύς:

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἀμήν.

* * * * *